

udsendte Kommission, skjøndt det maa beklages, at denne, dels som Følge af sit begrænsede Kommissorium og dels paa Grund af sit kortvarige Ophold i Vestindien, ikke har kunnet trænge saa dybt ind i alle, her i Betragtning kommende Forhold, som ønskeligt var.

Med disse Bemærkninger skal Udvalget gaa over til at gjengive Flertallets og de tvende Mindretals Ansuelser saavel som de i Henhold dertil stillede Endringsforslag.

I.

Flertallet (Berg, Suel, Th. Nielsen og S. Reberfen) udtaler sig saaledes:

Medens Kolonialkassen paa St. Thomas endnu er istand til at udrede den, samme efter Kolonialloven af 27de Novbr. 1863 paahvilende Krootabel af Militærudgifterne i Vestindien, har Kolonialkassen paa St. Croix for Tiden en saadan Underballance, at den foreløbig saa at sige Intet formaar at bidrage til Militærudgifterne, naar den skal tilfredsstille alle øvrige, den paahvilende Krav. Naar nu Regjeringen, støttet paa den vestindiske Kommissions Indstilling (Bet. Side 50) foreslaar, at Staten fra 1ste April d. N. at regne skal overtage samtlige Udgifter ved Dernes Militærvesen, som i Henhold til Kolonialloven af 27de November 1863 § 53 nu paahvile Kolonialkasserne, da er det indlysende, at Staten derved i en uoverskuelig Fremtid vilde faae et betydeligt aarligt Tab paa de vestindiske Øer. For St. Croix's Bedkommende vilde det aarlige Tilskud fra Statskassens Side udgjøre henved 200,000 Kr. og, efter hvad der er oplyst i Kommissionens Betænkning Side 50, er der Grund til at befrygte, at det heller ikke vil vare længe, inden St. Thomas vil være ude af Stand til at udrede i alt Fald hele sin Andel af Militærudgifterne.

Førend man gaar ind paa en saadan Ordning, som den, der her er foreslaet, vil det efter Flertallets Ansuelse være nødvendigt, at der vindes Klarhed over 1) hvorvidt der udfordres en saa stor Militærstyrke, som Regjeringen bringer i Forslag, eller om den ikke i alt Fald delvis kan erstattes af Gensdameri- og Borgervæbningskorper, og 2) hvorvidt der med Udfigt til et gunstigt Resultat kan træffes Foranstaltninger, som ere egnede til at hæve den økonomiske Tilstand paa St. Croix saaledes, at denne Ø i en ikke fjern Fremtid selv kan blive istand til at dække sin Krootabel af Militærudgifterne. Til at besvare disse Spørgsmaal med nogenlunde Sikkerhed mangler Udvalget de fornødne Dplysninger.

Hvad det første Spørgsmaal om Troppstyrkens Størrelse angaar, da har Kommissionen vel i sin Betænkning Side 27 løselig berørt samme, men væsentlig indskrænket sig

til den Bemærkning, „at det, naar Forholdene atter bleve normale, (hvilket de vel nu, maa antages at være), ikke var sandsynligt, at det da vilde findes tilraadeligt videre at indskrænke den nuværende militære Styrke, medmindre der ved Derne stationeredes et Krigsstib, som til Stadighed vilde kunne afgive et Detachment til Ophold paa Land“. Derimod foreligger der ingen Udtalelse om, hvorvidt det f. Ex. vilde være heldigt, om der ved Siden af en mindre Militærstyrke blev indført beredne og Fodgensdamer, som kunde føre dagligt Polititilsyn paa Den og derved stadig meddele Myndighederne Underretning om den blandt Arbejderne herskende Stemning, og saaledes gjøre det muligt for dem at kvæle et ulmende Dyrer i Fødselen. Det er neppe ganke vigtigt, naar Kommissionen i sin Betænkning stærkt hævder, at selve Dyrerets Udbrud i 1878 hidrørte fra en Tilfældighed; thi der foreligger efter de Udvalget meddelte Dplysninger ikke saa Kjentegn paa, at der har været truffet bestemte Af-taler mellem Landarbejderne, som gik ud over Forberedelserne til en almindelig „Strik“, og det ligger da ikke fjernt at opfaae det Spørgsmaal, om Autoriteterne ikke vilde have været i Stand til at forudsæ og derved ogsaa forebygge den indtraadte Katastrofe, hvis de gjennem et velorganiseret Polititilsyn havde været underrettede om, hvad der forestod. Den Rante ligger ogsaa nær, om det ikke vilde være rigtigt i Kjøbstæderne og paa et Sted midt i Landet, at organisere Borgervæbninger, som i kritiske Tilfælde kunde understøtte Militæret. (Se Kommissionens Betænkning Side 28). Man vilde ved paa Forhaand at indordne Borgerne under en bestemt Kommando baade gjøre deres Hjælp mere virksom og tillige mulig forebygge, at de ved at føre Krig spredt og paa egen Haand, forleddes til at begaa saadanne Exceser mod Negere, som der efter sidste Dyrer, da Indbyggerne væbnedes for at dæmpe Opstanden, skal være foresaldet Exempler paa.

Hvad angaar det andet Spørgsmaal om Midlerne til at fremme Dens Opkomst i økonomisk Henseende, da har Kommissionen vel givet enkelte Antydninger i den Retning (se navnlig S. 35), men ligesom den ikke raadede over særlig Sagkundskab i agronomisk Henseende, saaledes kunde det heller ikke ventes, at den under sit kortvarige Ophold i Vestindien skulde være istand til at underkaste alle herhenhørende Spørgsmaal en indgaaende Prøvelse. Endskjøndt man saaledes meget maa paa- skjønne de værdifulde Bidrag, som Kommissionen har ydet til Bestemmelsen af de vestindiske Forhold, saa turde det dog være en Selyfølge, at det, forat kunne grundlægge et nyt System, vil være nødvendigt, at der indhentes mere indgaaende Dplysninger, end Kommissionen har tilvebragt.

Først og fremmest vil det være af Bigtighed at erfare, om det hidtil førte Regjeringsystem,